

**Nog 8 dagen tot
Kerst!**

Dinsdag

december

Dinsdag voor de kinderen

Jozef en Maria

Maria woont in Nazaret. Nazaret is in Galilea en Galilea is in Israël. Zij was een jong en mooi meisje. Tenminste, dat vond Jozef. Jozef was haar vriend. Hij was een jonge timmerman.

Maria ging naar Jozef toe. 'Luister', zei ze, 'ik ben zwanger en zal een kind krijgen.' Jozef liet van schrik zijn planken uit zijn handen vallen. 'Hoe moet dat nou', zei hij, 'wat zullen de mensen wel zeggen?' 'Dat kan me niets schelen', zei ze. 'Daar gaat het helemaal niet om. Stel je nou eens voor: ik krijg een kind. Daar zal ik voor zorgen. Misschien zal dat iemand worden waar de mensen wat aan hebben. Misschien zal hij iemand zijn met wie iets nieuws begint. Het heeft al zo lang in de bijbel gestaan dat er eens iemand zou komen. Als God dat nu werkelijk zou willen, moet het maar gebeuren zoals Hij zei. Stel je voor. Dan zal ik blij zijn, dan zal ik God erg dankbaar zijn, als hij nog let op een klein arm meisje als ik, want van nu af aan zullen ze weten dat ik er ook nog ben. Van nu af aan zullen ze moeten toegeven dat God van mensen houdt. Van nu af aan moeten ze toegeven dat God sterker is dan ze dachten. Dan merken ze het wel, al die hoge heren, die in de war zullen raken als mijn zoon eraan komt. Dan vallen ze van schrik van hun dure stoelen af. Dan komen de gewone mensen ook eens tot hun recht. Dan krijgen de mensen die arm zijn waar ze recht op hebben. Zo zal het kunnen zijn in ons land. Dat heeft God al lang beloofd!' Jozef keek Maria aan toen ze dat allemaal gezegd had. Hij had dat nooit gedacht van haar, dat zij het zou zeggen. Ze was altijd nogal een stil meisje geweest. Jozef zei: 'Goed, ik geloof je. Ik laat je niet alleen. Ik hoor bij jou en bij jouw kind. Ik blijf bij je.' En ze zoenden elkaar.

